

ת"פ 9524/12/13 - מדינת ישראל נגד א ר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 9524-12-13 מדינת ישראל נ' ר

21 אוקטובר 2015

לפני כבוד השופטת אפרת פינק
המאשימה
נגד
הנאשם
א ר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד ארז צברי מהסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

מבוא

1. בהכרעת הדין מיום 9.9.15, שניתנה לאחר הליך הוכחות, הרשעתי את הנאשם, בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, + התשל"ז - 1977 (להלן - "**חוק העונשין**") ובעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. לפי הכרעת הדין, במועד מושא כתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בהליכי גירושין אולם התגוררו יחדיו. ביום 4.6.13 התפתח ויכוח בין בני הזוג בנוגע לממיר של חברת הוט המצוי בביתם. במהלך הוויכוח הנאשם איים על המתלוננת באומרו: "תגידי לו שיבוא להחליף הממיר ואם לא זה יגמר ברע". משסירבה המתלוננת, אמר לה הנאשם: "את תראי מה אני אעשה לך, זה יגמר ברע". עוד נקבע בהכרעת הדין, כי במהלך הוויכוח דחף הנאשם את המתלוננת והכה אותה בראשה באמצעות אגרוף.

טענות הצדדים לעונש

3. באת כוח התביעה טענה, כי כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של האדם וכן הגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים. לטענתה, מעשי

עמוד 1

אלימות בתוך המשפחה הם חמורים ומסוכנים ועל בתי המשפט להוקיעם. במקרה הנדון הפגיעה בערך החברתי המוגן הינה במידה בינונית עד גבוהה.

4. עוד טענה, כי ביחס לעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בהן הורשע הנאשם, קיים מנעד רחב ומגוון של ענישה, שבמסגרתו יש לקחת בחשבון את מידת הפגיעה, מהות המלל המאיים, טיב יחסיהם של הנאשם והמתלוננת, והנזק הפיסי והנפשי שנגרם למתלוננת.
5. באת כוח התביעה פירטה את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: בעקבות ויכוח על מה בכך, הנאשם איים על המתלוננת ותקף אותה; המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי ונפשי כתוצאה מהסכסוך הכולל בין הצדדים.
6. לטענת באת כוח התביעה, במקרה הנדון, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד צו שירות לתועלת הציבור ובין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, קנס כספי ופיצויים.
7. עוד ציינה באת כוח התביעה את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה: לנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות שאינן מתחום אלימות במשפחה; לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם הודאה, משום שהנאשם ניהל הוכחות והמתלוננת נאלצה להעיד בבית המשפט.
8. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם, מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים, שיכול ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת.
9. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: המעשים שאותם ביצע הנאשם הם ברף הנמוך של העבירות בהן הורשע. דברי האיומים אינם מן החמורים והמתלוננת לא נחבלה ולא נזקקה לטיפול רפואי; לא מדובר בנאשם שנקט אלימות נגד המתלוננת לאורך זמן אלא באירוע יחיד שפרץ עקב ויכוח; המתלוננת היתה בסערת רגשות עקב הסכסוך בכללותו ולא על כך נשפט הנאשם אלא על האירוע עצמו; המתלוננת אשרה כי לא נזקקה לטיפול רפואי כתוצאה מהאירוע עצמו. מכאן, כי לא נגרם נזק ממשי למתלוננת במהלך האירוע.
10. בא כוח הנאשם ציין את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה: המתלוננת והנאשם כבר אינם בקשר והם גרושים; הנאשם הוצא מביתו ונותר חסר כל; מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע; הנאשם סובל מנכות בשיעור של 100% והוא אינו מסוגל לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות; לנאשם אמנם קיים עבר פלילי, אולם מדובר בעבר פלילי ישן, שאינו כולל עבירות אלימות במשפחה.
11. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא חף מפשע ומדובר ב"קנוניה", שבעקבותיה נותר חסר כל. כן מסר הנאשם כי הוא חי מקצבת נכות של הביטוח הלאומי, חולה כרוני, חי על כדורים ומסובך בהלוואות. לדבריו, גם נותק ממשפחתו ואין לו היכן להתגורר. הנאשם הגיש מסמכים להוכחת מצבו הרפואי, ומהם עולה כי הוא נכה לצמיתות בשיעור של 100%.
12. מכאן עתר בא כוח הנאשם להסתפק בעונש של מאסר על התנאי, לצד התחייבות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי

הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, **במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 לחוק העונשין).

14. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן, שלווה נפשית וביטחון של נשים. אלימות נגד נשים היא בעלת חומרה מיוחדת משום שיש בה כדי לערער את היציבות והבטחון של האישה בתוך ביתה.

15. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי העונש בגין עבירות של תקיפה ואיומים ברף שאינו גבוה בנסיבות דומות, נע בין מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים, ובין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות (ראו, למשל: רע"פ 5431/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.8.15); ת"פ (רח') 16444-07-13 **מדינת ישראל נ' שגב** (12.7.15); ת"פ (רח') 9957-05-12, 34197-04-12 **מדינת ישראל נ' כובשי** (23.2.15); ת"פ (רח') 42118-03-13 **מדינת ישראל נ' נחומב** (5.1.15); ת"פ (עכו) 29636-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.3.14); ת"פ (רמלה) 1413-11-09 **מדינת ישראל נ' סבג** (5.9.10); ת"פ (ת"א) 5791-08 **מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' זהר** (6.1.10); בת"פ (עכו) 6349-03-09 **מדינת ישראל נ' מריסאת** (5.1.10)).

16. לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40 לחוק העונשין): הנאשם היכה את המתלוננת בראשה באמצעות אגרופ, ולמרות שלא גרם לה חבלות הלכה למעשה, התקיפה יכולה היתה לגרום למתלוננת פגיעה קשה. כמו כן, היה במעשה האיומים כדי לזרוע בהלה אצל המתלוננת וכן לתת לה תחושה כי הנאשם הוא השולט בה וברצותו יעשה בה כשלו. למתלוננת נגרמו נזקים נפשיים על רקע הסכסוך בכללותו. עם זאת, הן מעשה התקיפה והן מעשה האיומים אינם ברף הגבוה ביותר של העבירות; לעבירות לא קדם תכנון מוקדם והן בוצעו על רקע ויכוח במסגרת סכסוך הגירושין בין הנאשם למתלוננת.

17. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את עבירת התקיפה והאיומים בנסיבות העניין, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

העונש ההולם בתוך המתחם

לקחתי בחשבון את **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא לחוק העונשין): לחובתו של הנאשם קיים אמנם עבר פלילי, אולם מדובר בעבר פלילי ישן שאינו כולל עבירות אלימות במשפחה; לזכותו של הנאשם עומד מצבו הכלכלי הקשה וזאת לצד מצבו הרפואי והנפשי והפגיעה בתפקודו היומיומי. מהמסמכים הרפואיים שהגיש הנאשם עולה, כי מחודש יוני 2013 נמצא הנאשם במעקב במרפאות תל השומר בשל מחלת מעיים קשה; המוסד לביטוח לאומי הכיר בנאשם כבעל נכות בשיעור של 100% לצמיתות וכמי שאינו כשיר לביצוע כל סוג של עבודה לצמיתות; הנאשם סובל ממצב דיכאוני קשה ונמצא במעקב פסיכיאטרי.

18. האיזון בין נסיבותיו של הנאשם שיש לזקוף לחובתו ובין נסיבותיו שיש לזקוף לזכותו - אינו פשוט. מחד, עומד עברו הפלילי של הנאשם, אשר אינו מצדיק הטלת עונש ברף התחתון של המתחם. גם לא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם הודאה במעשים, המצדיקה פעמים רבות הטלת עונש ברף התחתון של המתחם (סעיף 40 יא(4) ו-(11) לחוק העונשין). הנאשם אף טען במסגרת הטיעונים לעונש כי הוא "חף מפשע שלא עשה דבר". מנגד, יש לקחת בחשבון את

הפגיעה היתרה של מאסר בנאשם שהינו במצב רפואי ונפשי קשה (סעיף 40א(1) לחוק העונשין).

19. אלמלא מצבו הרפואי של הנאשם, נראה כי העונש ההולם את הנאשם, בנסיבותיו של תיק זה, היה מאסר בדרך של עבודות שירות, כעתירת התביעה, וזאת משום עברו הפלילי של הנאשם והיעדר קיומם של נסיבות חיוביות נוספות לזכותו של הנאשם. אולם, בא הנאשם הגיש מסמכים רפואיים לתמיכה בטענתו, כי מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם אינו מאפשר לו לבצע עבודות השירות. מכאן, שגם לא מצאתי כי יש טרם לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות שירות.

20. בהינתן מצבו הרפואי והנפשי של הנאשם, המונע ממנו לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות, עומדות לפניי, אפוא, שתי אפשרויות: האחת, להטיל על הנאשם מאסר בפועל; השנייה, להסתפק בהטלת מאסר על תנאי. כבוד השופט אליקים רובינשטיין עמד על דילמה דומה באומרו, כי:

"הרי לא ייתכן כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר" (רע"פ 1/09
אסרף נ' מדינת ישראל (17.3.10)).

21. הנאשם סובל מנכות בשיעור של 100% לצמיתות ומכאן שאין זה ראוי שיוטל עליו, אך בשל מצבו הרפואי, מאסר בפועל, אם עונש זה אינו הולם את נסיבות המקרה ואת נסיבותיו של הנאשם עצמו.

22. עם זאת, ההימנעות מהטלת רכיב של מאסר בדרך של עבודות שירות, מצדיקה הטלת פיצויים לטובת המתלוננת לצד המאסר על תנאי, וזאת גם אם מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שפיר. מן הראוי כי המתלוננת תזכה לפיצויים ממשיים בגין הפגיעה שנגרמה לה כתוצאה מדברי האיומים שהשמיע כלפיה הנאשם ותקיפתה על ידו. בחישוב גובה הפיצויים לקחתי בחשבון את טענותיו של הנאשם בדבר מצבו הכלכלי הרעוע.

סוף דבר

23. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע כלפי בת זוג, למשך 3 שנים מהיום;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון כלפי בת זוג, למשך 3 שנים מהיום;
- ג. הנאשם ישלם למתלוננת פיצויים בסכום של 2,000 ש"ח. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים של ₪400, וזאת החל מיום 1.11.15, וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשע"ו, 21/10/2015 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

הוקלדעלידיפהמדהלה